

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

இது

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர்	தன்மதிவரு கார்த்திகை	இதழ்
7	1921 வரு நவம்பர்	8

உள்ளுறை	பக்கம்.
சைவக்கிரியைகளின் நோக்கம்	145
திரிசூலம்	147
கடவுள் சர்வாந்தரியாமி	150
அறைக்குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும்முறை	155
சமரச ஞானதீபம்	158
அறப்பளிகள சதகம்	163
தேவார வைப்புத்தல விளக்கம்	165

இஃது

தேவகோட்டை

ஸ்ரீமான் மெ. அரு. கா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்களுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர் :

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்,

(Retired Accountant, Military Accts., Department)

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.

சாது அச்சுக்கூடம், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1921.

தபாங்குலி உட்பட வருடச்சந்தா நூபா ஒன்றரை.

மணிமேகலா

அல்லது

தவராஜ ருள்பெறுஞ் சிவராஜ நாட்டரசி

என்னும்

சேவிக்கின்ப ழுட்டுஞ் சேந்தமிழ்ப் போக்கி ஷமாய நாவல்

தமிழ் மணங்கமழும் இந்நூலானது ஆண்பாலர்களும் பெண்பாலர்களும் நன்கு கவனித்து வாசித்து, அறிந்துகொள்ளுதற்கு அத்தியாவசியமான தெய்வபக்தி, அடியார்பக்தி, தமிழ்பிவிருத்தி, கற்பிலட்சணம், ஒழுக்கம் நன்னீதி இலெளகீக போதனை முதலிய வற்றையும் அனேக அரிய சாஸ்திரங்களின் பெருமையையும் விளக்கி எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்வியினருமைப்பாட்டினையும் தலைமையையும் செல்வத்தினிலைமையையுஞ் செவ்வனே விளக்குஞ் சிறப்புடையது. பெண்கல்வி இன்றியமைவாத தென்று இனிது கூறும் இயல்புடையது. கற்றோர்க்கு மற்றோர்க்கும் அரிய விஷயங்களை யறிவிக்குங் களஞ்சியம் போல்வது. சேவிக்கின்பம் பயக்குஞ்செய்யுள் பல அமையப்பெற்ற அமைதியுடையது. நாவல் நாவல் என்போர்க்கு நாவிற்கின்பந்தரும் அற்புத நாவலாயும் நாடகாபிமானிகட்கு நாடகரத்தினமாயும் விளங்கும் நலனுடையது. வாசிக்குந்தோறு மனமகிழ்ச்சியே யூட்டு மாட்சி வாய்ந்தது. விடா நகைப்பையும் வியப்பையும் விளைவித்து (பல முறை படிக்கும்) விருப்பமே தருவது இத்தகைய சாம்பிரதாய நூல் இதுகாறும் வெளி வந்திராதென்பது நிச்சயம். நிச்சயம். இவ்வுண்மை அந்நூலை வாசித்துணர்ந்த பின்னரே இனிது விளங்கும். இதன் விலை ரூபா 1.

விலாசம்:—

M. A. சோமசுந்தர முதலியார்,
ஆயலூர் முத்தியா முதலி வீதி, G. T. Madras.

அறிவிப்பு.

இப்போது வி. பி. தபாலில் அனுப்பப்படுவன யாவும் ரிஜிஸ்டர் செய்தே அனுப்பப்படல் வேண்டும். சந்தாதாரர்கள் சந்தா ரூபா 1½ யோடு இரண்டணு சேர்த்து ரூபா 1-10-0 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சந்தாதாரர்களே மணியார்டர் மூலமாய் ரூபா 1-6-0 அனுப்பினால் இரண்டணு அநுகூலமாயிருக்கும். எமக்கும் பிரயாசை குறையும். இதை அன்பு கூர்ந்து சந்தாதாரர்கள் கிந்தித்திகெ.

பத்திராதிபர்.

சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர்
7

துன்மதிஸ்வ கார்த்திகை
1921ஸ்வ நவம்பர்

இதழ்
8

நேவாரம்.

பூவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை
ஆவினுக்கருங்கல மரனஞ்சாதெல்
கோவினுக்கருங்கலம் கோட்டயில்லது
நாவினுக்கருங்கல மமச்சிவாயவே.

சைவக்கிரியைகளின் நோக்கம்.

(ஞானசித்திப்பிரகாரம்)

சைவக்கிரியைகளின் உண்மைப்பொருளாகிய தத்துவார்த்தத்தை அறியத்தொடங்கும்போது முன்னர் அவற்றின் நோக்கைப் பொதுவகையாக உணர்தல்வேண்டும். அவ்வுணர்வு ஒருவனுக்கு இருக்குமாயின், எக்கிரியைகளும் இன்ன இன்ன கருத்துடையனவென்னும் உண்மைப்பொருள் எளிது புலனாகும்.

கிரியை என்பது செயல் என்னும் பொருளில் உள்ளது. சைவக்கிரியை - சிவமாந்தன்மையைத் தருஞ்செயல். இவ்வுலகம் பூலோகம். இதிலுள்ள நாம் மனிதர். இவ்வுலகில் இப்பிறப்பு வருவதற்கு ஏது நாம் செய்த புண்ணியபாவங்கள். இவை முற்பிறப்பிற் செய்யப்பட்டன. அப்படியே இன்னும் புண்ணியபாவங்கள் செய்யின் மறுமையிலே அவ்வப்புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்ற பிறவியும் உலகமும் வரும். அவற்றுள்ளே பாவம் ஒரே வகையாய் எப்பொழுதும் துன்பமே செய்வது. புண்ணியம் அங்ஙனமன்று. இன்பஞ்செய்யும் ஆயினும் அப்புண்ணியமும் அதனால் வரும் இன்பமும் இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள்,

ஒன்று பசு புண்ணியம்; ஒன்று சிவபுண்ணியம். பசுபுண்ணியம் இன்பந்தருமாயினும் அவ்விற்பம் அற்ப இன்பமாயும் பிறவிக்கு வித்தாயுமிருக்கும். சிவபுண்ணியம் அங்ஙனமன்று; மலமாயை கன்மங்களை நீக்குவதாயும் பிறவியை ஒழிப்பதாயும் பேரிற்பந்தருவதாயும் இருக்கும். பசுபுண்ணியம் முக்குணவசப்பட்டுப் புத்திகாரியமாய் இயம நியமாதி தருமங்களில் அடங்கி யான் எனது என்னும் முனைப்பான் ஆகாமியமாய் இயைந்து சஞ்சிதமாகிக் கன்மமலமெனப்பட்டுப் பிறவிப்பிணியிற் படுத்தும். சிவபுண்ணியமோ மலமாயை கன்மங்கள் நீங்கிய பக்குவிகளாற் சிவபோதங்கொண்டு செய்யப்படுவதாய் அருள்வழி நடப்பதாய்ப் புத்திகாரியகன்ம வரிசையில் அடங்காது வேறுக நிற்கும். புத்திகாரிய கன்மப்பயனெல்லாம் பேரகமெனப்படும். சிவபுண்ணிய விளைவின் பயன் மோக்ஷ நிலையாகும்.

இவையே இவ்விரண்டற்குமுள்ள வேறுபாடாம். ஆதலாற் பசுபுண்ணியம் முத்தர்களால் விடத்தக்கதும் சிவபுண்ணியம் முத்தர்களாற் கொள்ளத்தக்கதுமாகும்.

இனி, இச்சிவபுண்ணியத்துள் ஒன்றாகிய சைவக்கிரியை அபரமுத்திப் பெரும்பயனை விளைவிப்பது.

புண்ணியஞ் செய்யும்பொழுது அந்தப்புண்ணியம் தான் அடைய விரும்பிய புலனத்தில் அடைந்து, தநுகரணங்களையும் இன்பத்தையும் அப்புலனத்தில் தர ஏதுவாக வேண்டுமாதலின், அதற்கேற்ற கருத்தோடு கிரியைகள் செய்யப்படுவதே வேதசிவாகமங்களிலுள்ள எல்லாக்கிரியைகளுக்கும் தாற்பரியமாம். இது சைவ வைணவ ஸ்மார்த்த மத்துவமுதலிய எல்லா மதக்கிரியைகளுக்கும் எல்லார்க்கும் ஒத்த நோக்காம். எவர் செய்யும் எந்தக் கிரியையும் இந்த நோக்கங்கொண்டே செய்யப்படும்.

சைவக்கிரியைகளில் மண்டபம் குண்டம் வேதிகை முதலியன வகுத்துச் சத்தவித்தை ஈசரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்னும் சுத்தமாயா தத்துவங்கள் ஐந்தினையும் ஐந்து ஆவரணங்களாகப் பாவித்து, சத்த வித்தியா தத்துவமாகிய ஐந்தாம் ஆவரண மண்டபத்திலே இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலசரையும் அவர்களுடைய வச்சிர முதலிய எட்டு ஆயுதங்களையும் பாவித்து, சதாசிவ தத்துவத்திலேயுள்ள வேதிகையில் சதாசிவ மூர்த்தியும் மனோன்மணியும் வீற்றிருப்பதாகவும் ஈசர தத்துவத்திலே அனந்தாதி அட்டவித்தியேசரரும் வரண முதலிய எட்டுச் சத்திகளும் சதாசிவ

மூர்த்தியைச் சூழ்ந்திருப்பதாகவும் சும்பமிசைப் பாவித்து, சத்தி தத்துவமாய் நிவிர்த்தியாதி பஞ்சகலாமயமாயுள்ள குண்டமத்தியிலே சிவதத்துவமிசை விளங்கும் நிஷ்கள சிவத்தைச் சிவாக்கினியின் இருதயத்திலே பூசித்து, அச்சிவம் எழுந்து சதாசிவமூர்த்தியினும் குருமூர்த்தியினும் தங்கி அதிட்டித்து அக்குருவினால் ஆன்மர்வுக்கு மலநீக்கமும் சிவப்பேறும் அளித்துச் சதாசிவ வடிவாக்கி அபரமுத்திப் பேறு கொடுத்ததாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை ஆலயசேவை முதலியவற்றிலும் இப்படியே சுத்தமாயா புவனத்தில் தானிருந்து சிவவடிவெய்தியவனாய்ச் சிவனை வணங்கும் பாவனையே செய்யப்படுகின்றது. இதனால் இவ்வுலகிலிருக்கும் பாவனையும் சிவனாய் மனிதனாயிருக்கும் பாவனையும் ஒழிந்து சிவலோகத்திலே சிவவடிவேராக இருக்கும் பாவனையும், சிவவழிபாடு அச்சிவலோகத்திருந்து செய்வதாகிய பாவனையும் எப்பொழுதும் எக்கிரியையினும் உண்டாகின்றது. அதனால் அவனுடைய மனமும் செயலும் வடிவும் வழிபாடாகிய புண்ணியமும் அங்கிருப்பதாகவே யாகின்றன. ஈகரசக்தி அவனுடைய கருத்தையறிந்து அவனுடைய புண்ணியத்தை அச்சிவலோகத்திலே சேர்க்கின்றது. அதனால் மரணகாலத்தும் இந்தப் பாவனையே செய்கின்றான். மரணமடைந்த பின்னும் ஆசிரியர் அந்தியேஷ்டி முதலிய கிரியைகளால் அவ்வான்மாவைச் சிவலோகப்பேறு பெறும்படி கிரியை செய்கின்றார்.

ஆதலினால், எப்பொழுதும் தன்னாலே செய்யப்படும் சிவபுண்ணியங்கள் சிவலோகத்தை யடையச் செய்தலும், தான் சிவவடிவெய்தி அச்சிவலோகத்திருந்து சிவோபாசனை செய்வதும், இறந்தபின் அச்சிவலோகத்துள்ள புண்ணியப்பயனை யறுபவித்தற்பொருட்டு அங்கெய்திச் சிவவடிவேரடிருந்து சிவானந்தானுபவமுறுதலுமாகிய பாவனைகளைச் செய்தலே சைவக்கிரியைகளின் நோக்கமாம். இது பொது நோக்கு. இனிச் சிறப்பு நோக்காகிய தத்துவார்த்தத்தினை வருமிடங்களில் விரித்துக் கூறுவாம்.

திரிகூலம்.

சிவபெருமானது திருக்கரத்திலுள்ள ஆபுதங்களுள் திரிகூலமுமொன்று. மற்றைய ஆபுதங்களெல்லாவற்றினும் இதவே பிரதானமானது. சுவாமி திருவுருவைப் பார்க்கும்போது அது ஓர் ஆபுதம்போற் கரணப்படினும் உண்மையில் அது ஆபுதமன்று,

சிவபெருமானுடைய அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்க உபாங்கங்கள் இவையிவையென்று கூறும் வாதாளாகமம் ஆயுதங்களைப்பற்றிச் சொல்லத்தொடங்கி “குணஞ்சதிரிகுலம்” என ஒதிற்று. அதாவது சிவபெருமானுடைய ஆதிசத்தியின் பேதமாகிய ஆரணி ஜெனனி ரோதயித்திரி என்னும் மூன்று சத்திகளான குணங்களே திரிகுலமாம் என்பது அதன்பொருள். அவ்வாகமம் இப்படியே ஏனைய ஆயுதங்களுக்கும் பொருள் கூறுகின்றது.

பதிப்பொருளின் சத்தியாகிய ஆதிசத்தி திரோதானசத்தியென்றும் சொல்லப்படும். அச்சத்தி படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்தொழில் செய்யும் நிமித்தமாக ஆரணி ஜெனனி ரோதயித்திரி என்னும் மூன்று சத்திகளாகப் பிரிந்து நிற்கும். நின்று பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் என்னும் ஐவரையும் அதிட்டித்து அவர் வாயிலாக அவ்வைந்தொழில் செய்யும். பிரமா முதலிய ஐவரும் ஐந்தொழில் செய்தல் அவரது சுதந்திரமன்று. இச்சத்திகளால் அதிட்டிக்கப்பட்டே செய்வர்.

அதுபற்றியே அக்கிருத்தியமனைத்தும் பதியின் ரொழிலாகக் கூறப்படுகின்றது.

இனி, ஆன்மாக்கள் மலம் மாயை கன்மம் என்னும் பாசங்களினாலே பந்திக்கப்பட்டு வருந்துதலால், அப்பாசபந்தம் நீக்குதல் ஏதுவாகவே பதி ஐந்தொழில் செய்வர். அவ்வைந்தொழிலை நடத்துவது ஆரணி முதலிய சத்திகளே யாதலாலும் அது அவருடைய குணங்களுள் ஒன்றாதலாலும் அக்குணம் அவரிடத்து விளங்குதலைக் குறிக்குங் குறியாகத் திரிகுலமானது அவருடைய திருக்கரத்தில் விளங்கும். ஒரு மரத்தை வெட்டுதற்கு அல்லது ஒரு சேனையை யழித்தற்கு ஆயுதம் வேண்டப்படுமாறு போல, மல மாயா கன்மங்களை யொழித்தற்கு அவருடைய சத்தியாகிய குணம் ஐந்தொழில் செய்ய வேண்டுதலால், அத்தொழில் செய்யும் சத்தி ஆயுதமாகப் பாவிக்கப்பட்டது. மழு மான் முதலியவும் இவ்வகையாக ஒவ்வொரு பொருளில் உள்ளனவாம்.

திரிகுலவடிவாக எண்ணப்படும் ஆரணி முதலிய சத்திகள் ஐந்தொழில் செய்தலினாலே மலபரிபாகமும் இருவினை யொப்பும் உண்டாகும். அதற்கேற்பச் சத்திநிபாதம் விளையும். அதனால் ஆன்மாவுக்கு முத்தியுண்டாகும். இத்திரிகுலமே பாசபதாஸ்திரமெனப்படும். பாசபதாஸ்திரத்திற்கு மேற்பட்ட ஆயுதமுமில்லை

ஆதிசத்திக்கு மேற்பட்ட சத்தியுமில்லை. பாசபதாஸ்திரத்தை எதிர்க்க வல்லவருமில்லை. ஆதிசத்தியை வெல்லும் மலசத்தியுமில்லை. பாசபதாஸ்திரத்தை அழிக்க எவும் ஆயுதமுமில்லை. ஆதிசத்தியை விழுங்கும் மலசத்தியுமில்லை. மும்மலமாகிய பகைவரையும் மும்மல குணங்களாகிய சேனைகளையும் அழித்தல் காரணமாக ஐந்தொழில் என்னும் யுத்தம் எழுந்து நடைபெறும். முதலாம் யுத்தத்திலே மாயையாகிய சத்துருவும் மாயா குணங்களாகிய சேனைகளும் சங்கரிக்கப்படுவர். இரண்டாம் யுத்தத்திலே கன்மமாகிய பகைவனும் கன்மகுணங்களாகிய சேனைகளும் சங்கரிக்கப்படுவர். மூன்றாம் யுத்தத்திலே ஆணவமலமாகிய பகைவனும் ஆணவமல குணங்களாகிய சேனைகளும் சங்கரிக்கப்படுவர். இப்படி மலப்பகைவரிலிருந்து உயிர்களை இரக்ஷிக்கு நிமித்தமாகவே சிவபெருமான் பாசபதாஸ்திரமாகிய திரிகுலத்தைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருப்பார். மலப்பகையை அழித்தற்கு அது சாதனமாயிருத்தலால் அதனை ஆயுதமென்றற்கு இழுக்கில்லை.

இனி, இச்சத்தி ஆன்மாக்களைப் பிறப்பிறப்பிலும் துன்பத்திலும் அழுத்துதலாகிய ஐந்தொழில் செய்தலால் வரும் துன்பம் ஆன்மாவுக்கு என்று நாம் நினைக்கின்றோம். உண்மை அப்படியன்று. உடம்பில் துன்பம் மிக மிக யான் யான் என்னுஞ் செருக்கு அறும். இவ்வுடம்பில் வாழும் வாழ்க்கை இன்பகரம் என்னும் எண்ணம் போய் இவ்வுடம்பின் வாழ்க்கை மிகப் பொல்லாது என்னும் எண்ணம் சனிக்கும். மனைமக்கள் சுற்றம் செல்வம் ஆஸ்தியென்பவற்றால் துன்பம் மிக மிக எனது என்னுஞ் செருக்கு அறும். இவற்றோடு கூடி வாழ்தல் மிகப் பொல்லாது என்னும் எண்ணம் வரும். யான் எனது என்னும் செருக்கு மல குணமாதலால் அச்செருக்கழிதல் மல அழிவாமன்றி ஆன்ம அழிவாகமாட்டாது. யான் எனதென்னுஞ் செருக்கொழிதலே மலபரி பாகமெனப்படும். யான் என தென்னுஞ் செருக்கொழியுமாறு கடவுள் தரும் துன்பத்தை நாம் நமக்கு வந்தனவாக எண்ணுகின்றோம். நமக்கன்று, மலத்துக்கே அத்துன்பம் கொடுக்கப்பட்டன. நாமல்லாத தேகத்தை நாம் என்று அபிமானிக்கச் செய்ததும் எமதல்லாத பண்ட பதார்த்தங்களை எமதென்று அபிமானிக்கச் செய்ததும் அதாவது யான் எனதென்னுஞ் செருக்கினை விளைவித்தது ஆணவமலசத்தியேயாம். ஆதலால், அம்மலசத்தி வலிகுன்றுமாறு கடவுள் பிறப்பிறப்பையும் துன்பத்தையும்

கொடுக்கின்றார். துன்பப்படும் போதெல்லாம் அச்செருக்கும் அறுகின்றது. இது அதுபவசித்தமான காரியம். இஃதுணராமல் நாம் உயிர்களுக்கே அத்துன்பத்தைக் கடவுள் கொடுப்பதாக எண்ணுகிறோம். அது பிழையான எண்ணம். ஒரு பரிகாரிகண்ணிற் படல முரித்தலும் சத்திரம் வைத்தலும் நோயைக் கெடுக்கும் நிமித்தமன்றி நோயுடையானைக் கெடுக்கு நிமித்தமன்று. அதுபோல முதல்வன் நம்பொருட்டுச் செய்யும் எத்தொழிலும் மலர்க்கங் காரணமாகவேயாம்.

இறைவன் யான் எனதென்னுஞ் செருக்கொழியுமாறு துன்பங்கொடுத்து வருதலால், அச்செருக்கொழியவே சரீர வாழ்வினும் பிறவியினும் உவர்ப்புத்தோன்றும். அதனால் அப்பிறவிக்கு ஏதுவாகிய நன்மை தீமையினும் உவர்ப்புத்தோன்றும். அதனால் விருப்பு வெறுப்பு அறும். அப்படி விருப்பு வெறுப்பு அற்று நல்வினை தீவினை யொழிதலே இருவினை யொப்பாகும். இந்நிலையெய்தியபொழுது அருட்சத்தி பதிதலாகிய சத்திரிபாதம் உண்டாகும். அதனால் ஞானம் பிரகாசித்துச் சிவம் வெளிப்படும். அச்சிவப்பிரகாசத்துள்ளே நாம் தங்கினால் நம்மை ஒருகாலத்தும் மும்மலங்கள் வரதிக்கமாட்டா. எப்பொழுதும் ஆனந்த வாழ்வை அனுபவிக்கலாம்.

இதுவே முதல்வன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியத்தின் பயனும். ஆதலால் உயிர்கள் மேல் வைத்த கருணையினாலேயே முதல்வனார் இப்பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்கிறார். அதை விளக்குவதே திரிகுல தாரணம்.

கடவுள் சர்வாந்தரியாமி

(இந்துசாதனப்பிரகாரம்)

கடவுள் ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பரான்மாவாக அவர்களுக்குள் நின்று, அவர்களை அவ்வவர் தகுதிக்கேற்ப இயக்குபவராதலின் சர்வாந்தரியாமி எனப்படுவர். கடவுளே சடமும் சித்துமாகிய இருவகைப் பிரபஞ்சங்களுக்கும் தாரகமாயுள்ளவர். அவரே அனைத்துக்கும் ஆதாரமாய் விளங்குபவர். அனைத்தும் அவரிற்றானே தங்கிநிற்கும். கடவுளின் வேறாக யாதொரு பொருள் உண்டாயின், அந்தப் பொருளின்கட் கடவுளுடைய அதிகாரம் செல்லுமாறில்லையாகி, அவருடைய சர்வகர்த்திருத்துவத்

துக்குப் பங்கம் நேர்ந்திடும். யாதொரு பொருள் அவரின் வேறாக அமைந்து விளங்குமாயினும், அவருடைய அதிகாரம் அப்பொருளின்கட் செல்லும் என்று கொள்ளலாகாதோ எனின், அங்ஙனங் கொள்வதுண்டாயின், அவர் தமக்கு உரிமை யில்லாத தொரு பொருளின்கட் டமது அதிகாரத்தைச் செலுத்துபவர் என்றாகி, ஆகவே அவர் பிறபொருளை இச்சித்தாராகி, அந்த இச்சை காரணமாகத் தமக்கோர் குறைவுடையதாகிக் கடவுள் இலக்கணத் திற் பிறழ்ந்திடுவர் அல்லாமலும், யாதொரு பொருள் கடவுளின் வேறாக இருப்பதுண்டெனக் கொள்ளுமிடத்து, அந்தப் பொருள் உள்ள இடத்திலே கடவுள் இல்லை என்றாகிக் கடவுளுடைய பரிபூரணத்துவமும் பங்கமுற்றிடும். அதுமட்டோ! கடவுளின் வேறாக யாதொரு பொருள் உண்டெனக் கொண்டால், அப் பொருள் சுதந்திரமுடைத்தென்றாகி, எனவே அது எம் கடவு ளென்றாகி அனேகேச்சுரவாதமாக முற்றிவிடும். கடவுள் சர்வா தார பூதரும் சர்வ பரிபூரணருமாதலால், அனைத்தும் அவரிடத் துத்தானே அமைந்து விளங்கும் என்பதும், அனைத்தையும் அவர் தாமே உயிர்க்குயிராய் நின்று இயக்குவர் என்பதும், எனவே அவர் சர்வாந்தரியாமி என்பதும் இனிதமைந்திடும்.

கடவுள் ஆன்மாக்களை எல்லாம் பரான்மாவாக நின்று இயக் குகின்றார் என்னும் உண்மையைத் தெளிவுற எடுத்து விளக்குதற் பொருட்டாகவே எங்கள் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் எல்லாம், அவர் ஆன்மாக்களுடைய இதயபங்கயத்திருந்து தாண்டவம் புரி கின்றார் என்று, அவருடைய அருள்வியஞ்சகத்தை வியப்புற எடுத்து விளக்கும். அதாவது, அவர் ஆன்மாக்களுடைய இதயங் கள்தோறும் வீற்றிருந்துகொண்டு அசைந்துகொண்டு அசபாநட னம் புரிகின்றார் என்றபடி. இந்த உண்மையே தியாகராசப் பெருமான் தமதடியருட் சிறந்த விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய இதயத் தாமரையின்கட் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு அசபாநடனம் புரிகின்றார் என்னும் சரித்திரத்தாற் பெறப்படுவதுமாம். பூமிக்குச் சுழுமுநாநாடியாக விளங்குஞ் சிதம்பரத்திலே சிற்சபையின் கண்ணே நின்றுகொண்டு அருட்பர தாண்டவராகிய நடராசப்பெருமான் அனவரத தாண்டவஞ் செய் கின்றார் என்பதினாற் பெறப்படுவதும் இவ்வுண்மையேயாம். அவர் ஆன்மாக்கள்மீது வைத்த பெருங் கருணைத்திறம் ஒன்றேயல்லாற் பிறிதொரு நோக்கம் சிறிதுமின்றி, அனுத்துணையேனும் மனக்

கோட்டமிலராய் ஆனந்தமயராய் நின்று ஆன்மாக்களை அவ்வவர் பக்குவத்தளவாக இயக்கலின், இவ்வியக்கம் அவருடைய ஆனந்த நடனம் எனப்படும். அவர் சிறிதேனும்சலிப்பின்றி ஆனந்த மேலீட்டால் இத்தொழிலை மிக இலகுவிற் செய்தல் பற்றியே, இது அவருடைய திருக்கூத்தெனப்படுவது. இக்கூத்தாற் பெறப்படும் பயன் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம் அனுக்கிரகமாகிய ஐந்துமாதலின், இக்கூத்துப் பஞ்சகிருத்திய நடனம் என்று சாத்திரங்களால் புகழ்ந்து போற்றப்படும். இந்தத் திருக்கூத்தின் உண்மைப்பொருளை உள்ளவாறு கண்டு பரமபதியாகிய சிவபெருமானுடைய பரமானந்த பரம காருண்ணியத்தைச் சுவைக்கவல்லார்க்கு, அந்தப் பரம்பொருள் “கனியினும் கட்டிபட்ட கரும்பினும்.....இனியராய்த்” தித்திப்பர் என்பது அனுபூதிமான்களுடைய உண்மை அனுபவம். இந்த உண்மை அனுபவம் பற்றியே நடராச தரிசனம் முத்தியுபாயம் என்று வேதசிவாகமங்க ளெல்லாம் முழங்குவது.

பத்திமையும் பரிசுமில்லாப் பசுபாச மறுத்தருளிப்
பித்தனிவனென வென்னை யாக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் தின்கயிற்றூற் றிருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனூர் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே.

என்று மணிவாசகப்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அருள்வாக்கும் இவ்வுண்மையை வற்புறுத்தும்.

ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பரான்மாவாகக் கடவுளே அமைந்து விளங்கி அவர்களை இயக்குகின்றாரென்றால், அவர்கள் செய்யும் பாவங்களையும் அவர்களைக்கொண்டு அவரே செய்விக்கின்றாரென்பது பெறப்பட்டு, அவரே அப்பாவங்களுக்குக் காரணராவதன்றி ஆன்மாக்கள் காரணர் எனப்படுவது கூடாதன்றே என்பிராயின், கடவுள் ஆன்மாக்களை இயக்குகின்றார் என்பதனால், அவ்வவர் பக்குவத்துக் கியைய, அவ்வவர் செய்தற்குரிய செயலை, அவ்வவரைக்கொண்டு அவர் செய்விக்கின்றார் என்பதல்லாமல், அவர்கள் தமது சுபாசிக தர்மத்தின் வழிநின்று செய்யமாட்டாததொரு செய்கையை அவர்களைக்கொண்டு அவர் செய்விக்கின்றார் என்பது சிறிதும் பெறப்படாது. அவர்கள் தனித்தியங்கும் வன்மை இலராதலால், அவர்கள் எங்ஙனம் இயங்கவல்லரோ, அங்ஙனமே அவர்களை எல்லாம் கடவுள் இயக்குவர். ஒரு இயந்திரத்தின்க ணுள்ள பலவேறு வகைப்பட்ட கருவிகளையும் இயக்குந் தூமசக்தி

ஒன்றையாயினும், அந்தக் கருவிகள் எல்லாம் இயங்குவது தத் தமது தகுதி அளவாகவேயாம். இதுபோலவே கடவுள் எல்லா ஆன்மாக்களையும் இயக்கும் ஆதாரசக்தியாய் அமைந்து விளங்கு வாராயினும், அந்த ஆன்மாக்கள் இயங்குவதெல்லாம் தத்தமது தகுதி அளவாகவேயாம். ஆகவே அந்தத் தகுதியே அவர்கள் பாவஞ் செய்தற்கும் புண்ணியஞ் செய்தற்கும் காரணமாவதன்றிக் கடவுளுடைய இயக்க சக்தியன்றும், அவர் கடவுளிடத்தே தனித் தியங்கும் வன்மை இல்லாமைபற்றி, அந்த வன்மையை அவர்க ளுக்குக் கெடுத்தன் மாத்திரமே கடவுளுடைய செயல். அந் தச் செயலைத் தம்பால் விரவப்பெற்ற ஆன்மாக்கள் தத்தமது பக் குவத்தளவாகப் பலவேறு வகைப்பட்ட செயல்களைப் புரிவர். ஒரு பிதா தன் புத்திரர் பலர்க்கும் ஒரு தொகைப் பணத்தைக் கொடுக்க, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது விருப்புக்கியைந்த வாறு பல முயற்சிகளில் அப்பொருளை இட்டு, சிலர் இலாபமும் சிலர் நஷ்டமும் எய்தினாற்போல, கடவுள் ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் இயங்குதற் சக்தியைக் கொடுக்க, அவ்வான்மாக்கள் தத்தம் தகு திக் கியைந்தவாறு இயங்குவர். ஆகவே அவர்களுடைய இயக்க வேறுபாடுகளுக் கெல்லாம் காரணமாயுள்ளது அவர்களுடைய தகுதி எனப்படும் பக்குவமே யன்றிக் கடவுள் அவர்களுக்குக் கொடுத்த இயங்குதற்சக்தி அல்ல. இந்த இயக்க பேதங்களாற் பெறப்படும் பலன்களைக் கடவுள் அவர்களுக்கு ஏற்ற ஏற்ற காலங் களிலே அருத்துவதால், அவர்கள் படிமுறையாகத் தமது தகுதி யிற் றிருத்த முற்றுக் காலந்தரத்திலே உண்மை உணர்வு தலைப் படுவர். இதுவே கடவுள் அவர்களை இயக்குதற்கட் கொண்ட பெரு நோக்கமாம்.

ஆன்மாக்கள் எல்லாம் தமது சொருபத்தளவிலே உண்மை அனுபவத்தை ஒரு காலத்தில் நுகர்தற்குரிய இயற்கை அமைதி வாய்ந்துள்ளாராயினும், அவர்களுடைய அறிவு சிற்றறிவாதலால், அந்த அறிவு விளக்கமடைதற்குரிய பக்குவம் எவ்வளவு மறைந் திருக்குமோ அவ்வளவாக அவ்வறிவை ஆணவமலம் மறைத்துக் கொண்டிருக்கும். இந்த மறைப்பை நீக்கி அவர்களுடைய சிற்றறி வைப் பூரண விளக்கமுறச் செய்து சிவானந்த போகத்தை ஊட்டி யருளவேண்டி, கடவுள் அவர்களுக்கு மாயாகருவிகளைக்கொடுத்து, அக்கருவிகள் வாயிலாக அவர்கள் இயங்குமாறு, அவர்களை உயிர்க் குயிராய் நின்று இயக்குவர். இங்ஙனம் கடவுளால் இயக்கப்படு

மிடத்துத் தம்மைப் பந்தித்துள் ஆணவமலத் தடிப்பளவாக இயங் குஞ் சிவர்கள், தாம் கடவுளால் இயக்கப்படுவதை, அந்த ஆணவ மறைப்புக்காரணமாகக் காணமாட்டாமல், தாமே தனித்தியங்கு வதாக அகந்தையுற்றுத் தற்போத மேற்கொண்டு ஒழுகுவர். இவ் வொழுக்கமும் அவ்வாணவமறைப்பின் காரியமேயாகும். இவ் வொழுக்கத்தாற் பெறப்படும் பலனை அவர்கள் காலந்தோறும் அனுபவிக்கவே, அவ்வனுபவங் காரணமாக அவர்களுடைய அகந் தையும் தற்போதமும் படிமுறையாகக் குறைந்து, அவற்றுக்குக் காரணமாயுள்ள ஆணவமலமும் தனது சத்தி குன்றப்பெறும். இது குன்றுதற்குப் பெருஞ்சாதனமாயுள்ளது அவர்கள் தமது இயக்கம் வாயிலாக அவ்வியக்கத்துக்குக் காரணமாயுள்ள திரு வருளை அனுபவிக்கும் அனுபவமேயாகும். இவ்வனுபவம் வாயி லாக அவர்களைப் பந்தித்துள்ள ஆணவமலசத்தி குன்றவே, அவர் சளுக்குக் காலாந்தரத்திலே உண்மை உணர்வு தலைப்பட்டுத் தமது இயக்கம் அனைத்தும் உயிர்க்குயிராகிய இறைவனது செயலன்றித் தமது செயலன்றெனும் பரம சத்தியம் புலப்படும். இது புலப் படவே, அவர்களுடைய தற்போதம் அவர்களை விட்டு ஒருங்கே நீங்கி எல்லாம் இறைவன் செயலெனக் கண்டு தமக்கோர் செயலற் றிருப்பர். இதுவே செயலறுதி என்றும் தற்போத ஒழிவென்றும் சாத்திரங்களால் எடுத்து விளக்கப்படும். இச்செயலறுதி வாய்க் கவே அவர்களுக்கு செயல்காரணமாக எய்தும் பலனுகர்ச்சியும் இல்லையாய்விடும். இது இல்லையாகவே, அவர்கள் எல்லாம் சிவன் செயல் எனக் கண்டு அந்தச் சிவனோடு இரண்டறக் கலந்துள்ள தமது அத்துவித நிலையை உள்ளபடி உணர்ந்து பரமசுகம் பெறுவர்.

இந்தச் சுகத்தைப் பிரசாதித் தருளுமாறே பரமபதியாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்களை எல்லாம் அந்தரியாமியாகி நின்று இயக்குவதென்க.

அறைக்குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் முறை.

குறிப்பு. 1.—கிரிஸ்தியன் பேட்ரியட்டிலிருந்து, அதின் பத்திராதிபர் அனுமதியின்பேரில், மொழி பெயர்த்து அச்சிடப்பட்டது.

(பப்ளிஸ்ட்டி பீரோ பிரகாரம்)

வருஷாவருஷம் ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள், கவனிப்பவர்களின் கவனக்குறைவால் பிறந்த சில நாள்எனக்குள்ளாகவே இறந்துபோகின்றதையோசிக்கும் காலத்து அறைக்குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டிய முறையைப் பற்றிய சில விஷயங்களை இங்கு குறிப்பது உபயோகமாயிருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

செய்யவேண்டிய காரியங்கள்.

(1) பிறந்த குழந்தையை, ஸ்நானம் செய்விக்க ஏற்பாடுகள் தயாராகும் வரையில், ஒரு உலர்ந்த சுத்தமான துணியில் சுற்றி வைக்கவேண்டும். குழந்தை பிறப்பதற்கு முன் தாய்வயிற்றில் எவ்விதம் குளிர்படாது உஷ்ணம் காக்கப்பட்டு வந்ததோ அப்படியே, பிறந்த பிறகும் குளிர்ப்ந்த காற்றுப்படாமலும் தேகச்சூடு குறையாமலும் வைக்கப்பட வேண்டும். குழந்தையை பிறந்த உடனே, தரையில் ஒரு கந்தலின்மேல் போர்த்தாமல் போட்டு விடுவது ஸ்கஜம்; பிறந்த சில நாள்எனக்குள்ளாக அநேகம் குழந்தைகள், சாகிறதற்கு இதுவே காரணமாகிறது. குழந்தை குளிர்ப்ந்தகாற்றுப்படாமல் மூடிவைத்திருக்கப்பட்டால் குளிப்பாட்ட ஒரு அவசரமுமில்லை. பிறந்த இடத்தினுடைய சீதோஷ்ண ஸ்திதி முதலானவைகள் குழந்தைக்கு கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் ஒத்துக் கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும்.

(2) பிறந்த குழந்தையை சுத்தப்படுத்த எண்ணையைத் தடவி ஸ்நானம் செய்து வைக்கவேண்டும். சுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று பலமாய் தேய்த்து அதிக ஜலத்தைவிட்டு ஸ்நானம் செய்துவைப்பதைக் காட்டிலும் இது உத்தமம். குழந்தைகளின் அழுக்கை எடுப்பதற்காக, உள்சதை தெரியும்படியாக சொறிந்து தேய்ப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அம்மாதிரி செய்தாலும் கூட சிசு முற்றும் சுத்தமாவதில்லை. கொஞ்சம் எண்ணையை உபயோகித்தால் சுலபமாய் ஒரு நிமிஷத்தில் அசுத்தமெல்லாம் அதில் கரைந்து வந்துவிடும். குழந்தையை குளிப்பாட்டுவதற்கு அதிக

ஜலம் உபயோகிக்கக்கூடாது. அந்த ஜலம் அதிகச் சூடாயாவது, அல்லது சில்லென்றாவதிருக்கக்கூடாது.

(3) கொதிக்கவைத்து ஆறிய சுத்த ஜலத்தைக்கொண்டு, பிறந்த குழந்தையினுடைய கண்களையும் வாயையும் அலம்ப வேண்டும். பிறக்கும் எல்லா குழந்தைகள் விஷயத்திலும் அவைகளின் கண்கள் பிறந்த உடனே சரியாய் கவனிக்கப்பட்டிருந்தால், இப்பொழுது பூலோகத்தில் இருக்கும் குருடர்களில் பாதி குறைந்துவிடுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு எது எப்படியிருந்தாலும் ஸரி மருத்துவச்சியை குழந்தையின் கண்களை சரியாய் அலம்பச்சொல்ல வேண்டியதவசியம்; பக்கத்தில் வைத்தியனிருந்தால் தேவையான சிகிச்சையும் செய்யச் சொல்லவேண்டும். அமெரிக்காவில், மருத்துவச்சிகளும், வைத்தியர்களும் அவர்கள் கவனிக்குமிடங்களில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு கண் நோய்களை தடுக்கும்பொருட்டு அவைகளின் கண்களில் நூற்றுக்கு இரண்டு பங்குவீதம் கலந்த வில்வர் ரைட்ரேட் (silver nitrate) திராவகமாவது, அல்லது நூற்றுக்கு பன்னிரண்டரை பங்கு கலந்த ஆர்க்கயரால் (argyrol) என்னும் திராவகத்தையாவது, ஒரு துளிவிடவேண்டுமென்று ஒரு ஸர்க்கார் உத்திரவு இருக்கிறது. இந்த சிகிச்சையானது, பிறக்கும் குழந்தைகளில் 100-க்கு 99 பெயர்களுக்கு அனாவசியமாகவே யிருக்கலாம்; ஆயினும் மீதி ஒரு குழந்தை ஸம்பந்தப்பட்டவரையில் இதினால் ஆயுள் பூராவும் குருடாயிருப்பதிலிருந்து காப்பற்றப்பட்டால் இந்த சிகிச்சையை கைக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமென்றாகவில்லையா?

(4) பிறந்தவுடன் மேற்சொன்ன பிரகாரம் செய்யத்தவறினாலும், பின்னால் சிசுவின் கண்களில், சிவப்போ அல்லது வீக்கமோ கண்டால் தாமதிக்காமல் ஒரு வைத்தியனைக்கொண்டு பார்க்க வேண்டும். கவனியாது இரண்டொரு நாள் விட்டுவிட்டாலும் மோசம் வந்துவிடும். பிறகு வெகு சாமர்த்தியமான வைத்தியனுக்கும் சாத்தியமில்லாமல்போய்விடும். இந்த விஷயத்தை முக்கியமாய் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தங்களுடைய குழந்தைகளின் கண்களைக் காப்பாற்ற ஆயிர ரூபாய் செலவழிக்க, தயாராயும், இரவும் பகலும் ஓயாது அதற்காக முயற்சிசெய்யும் பெற்றோர்கள் கூட ஆரம்பத்தில் இரண்டொருநாள் தாமதம் செய்தகாரணத்தினால், தங்கள் குழந்தைகள், பார்வை இழந்ததற்குத் தாங்களே காரணமாகிறார்கள். ஆரம்பத்தில் ஏதோ, ஒன்று

மில்லாததுபோல் கண்ணில் தோன்றும் வீக்கமும் சிவந்த நிறமும் கவனியாதவிட்டால் கண்ணை அடியோடு அழித்துவிடும். ஆரம் பத்திலேயே வைத்தியனைக் கொண்டு சாதாரண சிகிச்சை செய்தாலும், கெடுதல் முழுவதும் நிவர்த்தியாய்விடும். பம்பாய் இராஜ தானியில், ஜில்லா அதிகாரியாயிருக்கும் மிஸ்டர் ஜி. ஜி. ஹெண்டர்ஸன் துரையவர்களால் “குருடுக்கு உதவிபுரியும் சங்கம்” என்ற ஒரு சங்கமேற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சங்கத்தார் அந்த பட்டணத்தில், குழந்தைகள் பிறந்தவுடன், வீதிகளுக்குச் சென்று குழந்தைகளினுடைய கண்களை தெரிந்தவர்களைக்கொண்டு சரியாய் பார்வையிட்டு, அதற்கு தகுந்த வைத்தியம் செய்ய முயலுகிறார்கள்.

(5) ஆகாரம் போடுவதைப்பற்றி.— பிறந்த குழந்தைக்கு தன்னுடைய தாயின் பாலைக் குடிக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக, யாதொரு ஆகாரமும், மருந்தும் தேவையில்லை. சாதாரணமாக சிசு முதலில் பாலில்லாமலே தன் சுயபலத்தைக்கொண்டே தாங்கிக்கொள்ளும். பிறந்து ஆறுமணி சாவகாசத்தின் பிறகு காலா காலத்தில் தாய்ப்பால் கொடுத்துவரவேண்டும். விளக்கெண்ணையைக்காட்டிலும், தாயின் சீயம்பால் மலத்தைக்கழிக்க மிகவும் நல்லது. குழந்தை தாயினிடத்து சீயம்பாலைக்குடித்தால் நல்லபால் பிறகு சீக்கிரம் சுரக்கும். மூன்றுநாள் வரையிலும் சீயம்பாலைக் குடித்து குழந்தை திருப்தியடையாமலிருந்தாலும் நஷ்டமொன்று மில்லை; அப்பாலினால் மலம் கழிந்து வயிறு சுத்தமாய்விடும். ஆகவே கொடுத்த பாலை செரித்துக்கொள்ள சக்தியுமுண்டாகும். முதலிரண்டு நாள்களில், பசும்பாலையும், விளக்கெண்ணையையும் கொடுத்து குழந்தையின் வயிற்றைக் கெடுப்பதைக்காட்டிலும் முதலில் கொஞ்சம் பசியுடன் தாய்ப்பால் அகப்பட்டால் போதுமென்ற அவாவுடன் விட்டுவிடுவது எத்தனையோ மடங்கு நலம். வேறொரு உணவும், மருந்தும் கொடாமல் தாய்பாலான சிசுவுக்கு ஏற்பட்ட இயற்கை உணவோடு மாத்திரம் சிசுவை விட்டுவிடுவது மிகவும் நல்லது. பிறந்து மூன்று நாள் வரையில் இம்மாதிரி செய்தால் குழந்தை, எதையும் ஜீரணம் செய்துகொள்கிறது. முதலிரண்டு நாள்களில், விளக்கெண்ணையில்லாமல் தாய்ப்பாலைக் குடிப்பதினாலேயே கறுப்பு மலங்களை கழித்துக்கொள்ளுகிறது.

(6) தேக சௌக்கியமுள்ள சிசு 24 மணிநேரத்தில் 22 மணி நேரம் தூங்கவேண்டும்; பகலில் இரண்டு மணிக்கொருகடவை

யும், இரவில் மூன்று மணிக்கொரு தடவையும் பால் குடிக்கவேண்டும்; முதல், 10 நாள்களில் நாளொன்றுக்கு இரண்டல்லது மூன்று தடவை மலத்தை கழிக்கவேண்டும்.

செய்யக்கூடாதவைகள்.

(1) காற்றடிக்கும் இடத்திலாவது, மூடாமலாவது குழந்தையை வைத்திருக்கக்கூடாது.

(2) குளிப்பாட்டுகையில் வெந்நீரை அதிகமாயாவது மூச்சு திணரும்படியாவது விடக்கூடாது.

(3) குழந்தையின் தொப்புள் கொடிமேல், மண் முதலானவைகள் தடவக்கூடாது.

(4) குழந்தையின் கண்களை கவனியாமல் அஜாக்கிரதையாய் விட்டுவிடக்கூடாது.

(5) பிறந்த சிசுவுக்கு பசும்பாலும், விளக்கெண்ணையும் கொடுக்க வேண்டாம்; தாய்க்கு பால் சுரக்கும் வரையில் தாமதிகலாம்.

(6) அழுகிறபோதெல்லாம் பால்கொடுக்கக்கூடாது. மணிக்கணக்காய் ஒரே ரீதியாய் பால் கொடுக்கவேண்டும்.

சமரசஞானதீபம்

(துளை - சோமசுந்தரநாயகரவர்களியற்றியது.)

(141-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வியாதருடைய மாணக்கராகிய ஜைமினி யென்பவர் வேதங்களை யெல்லாஞ் சரியாக வோதியுணர்ந்துந் திருவருள் போதாமையால் அவ்வேதத்தாற் றுணியப்படு முண்மை தெளியாதவராயினர். வேதமானது பூர்வம், உத்தரம் என விரு பகுதியவாகி முன்னையது கருமத்தையும், பின்னையது பிரமத்தையும் பொருள்களெனச் சாதிக்கும். இரண்டையு மிலக்கணவாற் கவர்ந்து பிரமத்தையே வியாதர் பொருளாகத் துணிந்து வேதாந்த ஸூத்திரம் என்னும் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைச் செய்தருளினர். இதற்கே வியாஸஸூத்திரம், பிரம மீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சையென்ப பெயர்கள் வழங்கும். இந்நூலுக்கும், இதையியற்றிய வியாதருக்கும் விரோதமாய்க் கருமத்தை விட்டுப் பிரம மென்பதொரு பொருளுண்டாவ தில்லையென அவ்வேதத்தின் வழியே சாதிப்பான்

தொடங்கிப் பூர்வ மீமாஞ்சையென்னுங் கன்ம ஸூத்திரங்களை அச்சையினிபகவான் வெளியிட்டனர். வியாதர் கருமத்தைத் தமது சித்தார்த்தத்துக்கு ஸாதனமாகக் கொண்டவராகையா லதைத் தாம் விரோதியாவிட்டாலும் அச்சையினிக்குண்மை வெளியாமாறு அவரைச் சூரியனிட மனுப்பினர். அவரிடஞ் சென்று படித்தும் அம்முனிவர் தெளியாதவராயினர். “நல்லன நூல் பல கற்பினுங் காண்பரிதே, யெல்லையில்லாத சிவம்” என ஓளவையா ரருளிச் செய்த வாக்கியத்துக்கேயன்றோ அவரிலக்காயினர்? எவ்வளவு கற்றாலும், எவ்வளவு கேட்டாலும், எவ்வளவு பார்த்தாலு மென்ன பயன்? திருவரு ளில்லாதபோது. அருளிருந்தன்றி யமையாதென்பதை “அருளினு லாகமத்தே யறியலாம்” என்னும் சித்தார்த போதகர் திருவாக்குங் காட்டும். இன்னும், “உன்திருவடிக்கீழுறுதியா மன்பு முன் திருவருளினுற் கிடைப்ப, தன்றி நூற்பலவு மாய்ந்ததா லுரைசெயளப்பருந் திறமைபான் மதியான், மன்றவே கிடைப்பதன்று” என ஸ்ரீமத் அப்பதிக்கிதேந்திரர் கருத்தைச் சிவஞான யோகிகள் வெளிப்படுத்தினபடியாலுங் கண்டுகொள்க.

மேல் சூரியபகவானுலுந் தெளிவடையாதவராகிய அச்சையினி பகவான் சிலகாலங்கடந்து பூப்பிரதட்சிணஞ் செய்யத்தொடங்கினர். அப்படிச் செய்து வருகையில் ஸ்ரீசிதம்பரத்தையடைந்து ஸ்ரீநட ராஜமணியைக் கண்களின் பிரயோஜனமெனக் கண்டனர். கண்ட மாத்திரத்தில் அழலிடைப்பட்ட மெழுகெனவுருகி நெஞ்சங்கசிந்து நெக்குவிட்டுநெந்து பரவசமாயினர். ஐயோ தெய்வமில்லையென்று காலங்கழித்தோமே! நந்தீவினையிருந்தவாறென்னே! என்னே!! இதோ விருக்கின்றதே தெய்வம்! என்று ஓடிச்சென்று எம்பெரு வாழ்வே! என்னன்பே! எனக்கட்டிக்கொண்டு கண்களில் நீர் ததும்ப முன்னே நின்று வேதபாதஸ்தவங்களால் துதித்தனர். ‘வேதபாதஸ்தவம்’ என்பது அவரால் துதிக்கப்பட்ட நூலின் பெயராம். ஒரு சுலோகத்தில் நான்கு பாதமாகையால் முன் முன்று பாதங்கள் தமது சொந்த திருவாக்கும், நாலாவது பாதம் வேதமுமாகச் சேர்த்துப் பாடியதென்றறிக. எத்தனை வேதம் படித்து மென்னபயனுச்சது? திருவருளில்லாதபோது. “தில்லைச் சிதம்பரதேவா யுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டால்” என்னும்படியன்றோ வுண்மை பிரகாசிக்கின்றது? “அவனருளாலே யவன்றான் வணங்கி” என்றபடியாலுந் தெளிக. இவ்வுண்மைகளால் தில்லை யைக் கண்டால் முத்தியென்னுஞ் சாத்ருசமும், தில்லையிலுள்ளதே

தெய்வமென்னுஞ் சீர்பாடும் வெளிப்பட்டன. இவை ஸ்ரீருத்ரம், கைவல்யம், சாந்தோக்யம், மஹா நாராயணமீத்யாதி யுபநிடதங்களாற் பெறப்படுதல் காண்க.

இனிச் செகத்திரேயென்று பொதுவகையாற் கூறியிருக்க மேலிடத்திற் சைவரையே முன்னிட்டுரைத்தாரென்ற தென்னை யெனின், செகத்தவர் பல்வேறுவகைப்பட்ட பரிபாகத்தால் சைவ புத்தியின்றித் தேம்பித் திரிந்துழல்வாராக, அவர்போதங்களான் மலைந்தும், அவர் கோள்களின் முனைந்தும், அவரதுபவங்களிலிணைந்தும் அவரவராகி யலையாநிற்குமந்த பருவத்தினையுடைய சைவரை நோக்கியே யிடித்துக்கூறத் தொடங்கினமையின், அவரையே செகத்திரேயென்று கூறினபடி யமைத்துக்கொள்க. அல்லதூஉம் பொதுவாற் செகத்தவரைப் பார்த்துக் கூறினாரெனினு மிழுக்குறா தென்க. செகத்தவரெல்லாம் வியட்டியால் அத்தில்லை யெல்லையி னின்ற கடவுளையே “தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென், நெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுகின்றதெது” என்றபடிப்பற்றி வழக்குப்பேசலால் அவரையே அவ்வழக்கறுத்தருளும் பொருட்டுச் சோவாருமென்றழைத்தபடியுங் கண்டுதெளிக. இவ்வாசிரியர் சைவ மார்க்கமே சன்மார்க்கமென வற்புறுத்திக் கூறியுள்ள வாக்கியங்களை யீண்டு வரைந்து காட்டுதும். “விண்ணவரின் திரன்பிரமனா தாதி விளங்கு சத்தரிஷிகள் கனவீணைவல்லோ, ரெண்ணரியசித்தர் மதுவாதி வேந்த ரிருக்காதி மறைமுனிவரெல்லாமிந்தக், கண்ண கன்னூலம் மதிக்கத்தானே யுள்ளங்கையினெல்லிக்கனிபோலக் காட்சியாகத், திண்ணிய நல்லறிவாலிச் சமயத்தன்றோ செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தாரென்றும்” எனவும், “செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந்தந்தந் தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கையான, அப் பரிசாளரு மஃதேபிடித்தாலிப்பா லடுத்த வந்துல்களும் விரித்தே யதுமானாதி, யொப்ப விரித்துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெயென்ன ஒன்றிலை யொன்றெனப் பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு, மிப்பரிசாஞ் சமயமுமாயல்லவாகி யாது சமயமும் வணங்குமியல்பதாகி” என வும், “இயல்பென்றுந் திரியாமலியமமாதி யெண்குணமுங் காட்டி யன்பாலின்பமாகிப், பயனருளப் பொருள்கள் பரிவாரமாகிப் பண்புறவுஞ் சௌபாணபட்சங்காட்டி, மயலறு மந்திரஞ்சிடசை சோதிடாதி மற்றங்கதூல் வணங்கமௌனமோலி, அவர்வறச்செந்சி யில் வைத்து ராஜாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிக சைவமழகிதந்தோ” எனவும், “அந்தோ வீததிசய மிச்சமயம்போலின் றறிஞரெலா

நடுவறிய வணிமாவாதி, வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசாமோனம் வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்றுமற்று, மிந்திராதி போக நலம் பெற்றபேர்க்கு மிதுவன்றித் தாயகம்வேறில்லை யில்லை, சந்தான கற்பகம் போலருளைக் காட்டத்தக்க நெறியிற் நெறியேதான் சர்மார்க்கம்” எனவும் போர்த வர்க்கியங்களே சாலும்.

மேல் விசாரத்தால் எல்லா மார்க்கங்களிலுஞ் சிறந்த மார்க்கஞ் சைவமொன்றே யெனவும், அச்சைவத்தாற் பெறப்பட்ட மெய்ப்பொருள் சிவமொன்றே யெனவும், அச்சிவம் தில்லைமன்றுள் அனவரததாண்டவம் புரியாநிற்பதொன்றெனவும், அதுவே தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்று சமயங்களெல்லாவற்றினும் வழக்குப் பேச நிற்பதொன்றெனவும், அதனாலெல்லாச் சமயங்களும்மங்காங்கி பாவத்தால் சைவமேயாகுமெனவும், சிவத்தைக்காட்டிலும் வேறு தெய்வந்தேடினுங் கிடையாமையா லெல்லாச் சமயங்களாலும் போர்த தெய்வங்கள் யாவும் நம்பரசிவமொன்றே யெனவும், தெய்வ ஒற்றுமையாலும், சமயாங்க வொற்றுமையாலுஞ் சைவத்திற்கு வேறானதொரு மார்க்கங் கிடையாமையால் சைவராயுள்ள பேர் வேறாக வெண்ணுவதற்கு ஒரு சமயமு மில்லைபெனவும், யாவருஞ் சைவரேயாவரெனவுந் துணிவது மேலோர் மரபாம்.

இன்னுமிதை விரிச்சில் வேறுசமயிகளிடத்துச் சைவருக்குத் துவேஷமுண்டாகக்கூடாத நியாயங்கள் பலபடக் கிடக்கும். எங்ஙனமெனின், பொய்யாமை, கொல்லாமை, களவாமை, கள்ளாமை, பிறர்மனை நயவாமை முதலிய நற்குணங்களுயிர்களுக்குரிய பூஷணமாக வேதசிவாகமங்கள் விதந்துரைக்கும். “அழக்காறவாவெகுளியின்னாச் சொனான்கு, மிழுக்காவியன்றதறம்” என்றதேத்யாதி பிரமாணங்களுஞ் சான்றும். இன்ன மங்கல குணங்களுத்த மோத்தம மார்க்கமாகிய சைவத்துக்கேயமையும், இவை யச்சைவசமயிகள் கொண்டொழுகற் பாலனவாகிய வறங்களாம். இங்ஙனமாக, சைவரென்னும் பேர் மாத்திரம் வகித்துப் படிவிபூதியை மேற்பூச்சாகக் கொண்டு பொதிபொதியாக ருத்ராக்ஷங்களைச் சுமந்து பகல் வேடதாரிகளாய்த் திரித்து கொப்புங்கிளையுமே விடுத்து வில்வமரத்தினிலைகளை ஸமூலமாய்ப் பறித்தச் சிவபூசையென்னும் வீண்வியாஜத்தாற் போதுபோக்கிக் காலங்கழித்துக் கொண்டு சிவதிரவியாபஹாரங்களும், மேற்கூறிய தர்மவிஹீனங்களுங்கொண்டிலையும்போலிச் சைவரையும்ன்றோ வவர்வேடமாத் திரத்தாலஞ்சி நாம் வழிபடுகின்றோம்? மேல் யாம் காட்டிய பகுதி

கள் சைவசமயிக ளதுட்டிக்கற் பாலனவாகிய பாஹ்யாந்தரமான விரண்டு தர்மங்களாக வேற்படுகையா விரண்டிலெதுகுறையினு மவரைவிவேகிகள் தள்ளவேண்டியது. இங்ஙனமாக, அந்தரதர் மங்க ணிறைந்திருப்பினும் பாஹ்யதர்மங்களில்லையாயி னவரை மாத்திரமே நாம் வர்ஜிக்கின்றோம். இப்படியே பாஹ்யதர்மங்க ணிறைந்திருப்பினு மந்தரதர்மங்களில்லையாயி னவரையும் நாம் வர்ஜிக்க வேண்டுமன்றோ? அப்படிச்சுக்குபவமின்றே! இது என்ன பெருந்தாழ்வு? சைவருளநேகர் பாஹ்ய தர்மிகளாகவே திரிவ தன்றி அந்தரதர்மிகளாகக் கிடைப்பது அதிதூர்லபமாய்விட்டது. அந்தரத்திலவலம்பிப்பன வெல்லா முலகாயதர்க்குரிய வஞ்சம் பொறுமை முதலான வஸங்கதங்களே யாகையால் அவரேன் புறச் சமயிகளாகமாட்டார்கள்? அப்படியே கடவுளில்லையென வுலகாயத லித்தார்த்தத்தைப் பாஹ்யத்தி லவலம்பிப்பவருள் பொய்யாமை முதலியவந்தர தர்மங்கள் லித்தித்கப் பெற்றவர் கிடைப்பினவ ரேன் சைவராகமாட்டார்கள்? சைவத்துக்கே யவை யுரியதருமங் களாகையால், இவை யெல்லாச் சமயங்கட்கும் பொதுக்குணங்க ளெனக் கூறுவாருமுளர். சைவத்தைவிட்டு ஒரு சமயமு முண்டா தற்கே யிடமில்லாதபோது அங்கே யவர்கூற்றுப் பயன்படுவதெங் னனம்? சைவத்தினடியாகவே யச்சமயங்கள் சீவித்தலாலவற்று ளித்தருமங்க ளுபசாரமென்க. பாஹ்யத்தில் சைவசின்னங் கண்டு சைவரென மருவும்படியே அந்தரத்திற் சைவதருமங்களைக் கண்டு சைவரெனமருவிக்களிகூர்தல் சாலுமென்க. இதனெலந்தச் சமயி களுஞ் சைவதருமங்களைப் பாஹ்யாந்தரங்களாகிய விரண்டுவகை யாலுங் கொள்வதரிதாயினு மவற்றுளொருவகையாலாவ தவசியங் கொண்டே யிருப்பாராகையால் யாவருஞ் சைவரால் விரும்பத் தக்கவரே யாவர். இப்படிச் கூறியதால் பாஹ்யாந்தரங்களாற் சைவலித்தி யுண்டாவது பரமகஷ்டமென்பதும், அப்படி யுண்டா கப்பெற்றவாருமையிற் கிடைப்பாரென்பதும், அவருக்கு ஸமரச ஞானமுண்டாமென்பதும் ஏற்பட்டது. இவ்வாறன்றி மாயா வாதத்தையே வேதாந்தமெனவும், அந்தப்போலி வேதாந்தமுஞ் சைவலித்தார்த்தமும் சமரஸமாகிய வொரோஞானமெனவும் பேசிப் பொங்கியழிவார் கோளையும், ஆணவத்தான் மொத்துண்டு பிறந் துழலும் விண்டு முதலிய போலித்தெய்வங்களையும், நம்பரசிவ மூர்த்தியையு மொரோதெய்வமென்று சமரஸஞானம் பேசிச் சமூக் கிற்பட்டிழல்வார் கோளையுஞ் சமரஸமெனல் பொருந்தாது! பொருந்தாது!!

(ஒன்னும் வரும்)

அறப்பள்ளிசுர சதகம்.

இது சதுரகிரியென்னுந் தலத்தில் அறப்பள்ளிசுரம் என்னும் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானது திருநாமத்தைச் செய்யுள் தோறும் அமைத்துப் பாடப் பெற்ற நூறு செய்யுள் கொண்ட ஒரு பிரபந்தம். இந்நூலின் செய்யுளொவ்வொன்றிலும் இறுதியில் அருமைமதவேள் அனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள ரறப்பள்ளிசுர தேவனே” என்பது மகுடமாக அமைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. அறப்பள்ளிசுரரைப் புகழ்கின்ற சதகம் என இரண்டனுரையும் பயனுந் தொக்க தொகை யென்றாவது அறப்பள்ளிசுரரது சம்பந்தமான சதகம் என ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை யென்றாவது விரித்துரைத்துக்கொள்க. அறப்பள்ளி யென்பதைக் கோயிற் பேரெனக் கொண்டால் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிற ஈசுரர் மேற் பாடிய சதகம் என்றாகும். சதகமாவது தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. அகப்பொருள் ஒன்றன் மேலாவது புறப்பொருள் ஒன்றன் மேலாவது நூறு செய்யுள் கற்பித்துக் கூறுதல் இதனிலக்கணம். அகப்பொருள் காம விஷயம். புறப்பொருள் மற்ற விஷயங்கள். இந்நூலில் பல்வகை நீதிகளும் மற்றும் பல்வகை இயல்புகளும் கூறப்பட்டுள்ளன வாதலால் இது புறப்பொருளின் மேற் கூறியதாகக் கொள்ளப்படும். “வினையுமொரு பொருண் மேலொரு நூறு, தழையவுரைத்தல் சதகமென்ப” என்பது இலக்கண விளக்கம். சதம் நூறு என்னுந் தொகையை யுணர்த்தும் வடசொல். அது கப்பிரதியபம் பெற்றுச் சதகம் என்றாயிற்று.

இந்நூல், முதலிற்காப்புச் செய்யுளாயுள்ள வெண்பாவொன்று தவிர, நூறு ஆசிரிய விருத்தங்களை யுடையது. இந்நூலாசிரியர் அம்பலவாண கவிராய ரென்பது இந்நூலினின்றில் தற்சிறப்புப் பாயிரமாகக் கூறிய செய்யுளில், “அம்பலவாண கவிராயனாகு மென்புன் கவியையுஞ் சூடியே மனமசிழ்ந்திடுவதுன் கடனாகும்” என்று இந்நூலாசிரியர் தாமே கூறியிருத்தலால் இனிது விளங்கும். இவர் சோழநாட்டில் தில்லையாடியில் வேளாளர் குலத்தில் சற்றேறக்குறைய இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் தோன்றிப் பின்பு சீகாழியில் தங்கி, அறுபத்தேழு வயது வரையில் வாழ்ந்து இராம நாடகம், அனுமார் பிள்ளைத் தமிழ், சீகாழிப் புராணம் முதலிய நூல்களைச் செய்து பிரசித்தி பெற்ற சீகாழி அருணாசலக் கவிராயரது புதல்வர் மூவருள் மூத்தவர். ஆகவே இவர் பிறந்த காலம்

ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன் என்பது விளங்குகின்றது. இவர் புதல்வர் சுப்பராயக் கவிராயர் என்பவர். இந்நூல் செய்யுட்களின் மகுடந்தோறும் “அருமை மதவேள் அனுதினமு மனதினினை” என்ற அடைமொழியைச் சிவபெருமானுக்குக் கொடுத்துக் கூறியிருத்தலால், இவர் மதவேள் என்னும் வேறு பெயருள்ள ஒரு பிரபுவினால் ஆதரிக்கப்பட்டவ ரென்று அறியலாம். அந்தப் பிரபுவானவர் வேளாள சாதியில் தோன்றினவர் என்றும், கங்காகுலத்தவர் என்றும் மோழை பூபதி என்னும் பிரபுவினது புதல்வர் என்றும், ஈகை அறிவு அழகு அதிகாரம் கீர்த்தி முதலியவற்றிற் சிறந்தவர் என்றும் இந்நூலால் விளங்கும். அறப்பள்ளி என்பது வைப்புத் தலங்களாகிய சிவதலங்களுள் ஒன்றென்றும், அது கொல்லி மலையைச் சார்ந்துளது என்றும், அதற்குச் சதுரகிரியென்னும் பெயருண்டென்றும், இச்சதகத்தைப் பாடுவித்தவர் கொல்லி மலையிலுள்ள குண்டுணி நாட்டுத் தலைவராகிய கருமக் கவுண்டர் என்றும், மதவேள் என்று கூறப்படுகிறவர் இவர்தாம் என்றும், மோழைக் கவுண்டர் என்பவர் இவருடைய தந்தையார் என்றும் சில முதியோர் கூறுகின்றனர்.

(இச்சரித்திரம், திருநெல்வேலி வித்வான் குப்புசாமி பிள்ளையவர்கள் அச்சிட்ட இச்சதக உரையில் இருப்பது—ப. 1.)

தத்துவத் திரயம்.

புதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதிராம்
புகலரிய கரண நான்கே
ஓதினோ ரிவையான்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
ருயர்கால நியதி கலையோ
டோங்கிவரு வித்தைரா கம்புருடன் மாயையென்
றரை செய்யுமோ ரேழுமே
தீதில்லித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
றிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்
சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
ஆதிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

தேவர்கள் கால வளவை

சதூர்யுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
 சதுமுகற் கொரு தினமதாஞ்
 சாற்றுமித் தினமொன்றி லேயிந்தர பட்டங்க
 டாழு மீரேழ் சென்றிடெம்
 மதிமலியு மித்தொகையி னயனாறு ணாறுபோய்
 மாண்டபோ தொரு கற்பமாம்
 மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுனெடிய
 மாறனக் கோர் தினமதாம்
 துதிபரவு மித்தொகையி னொருகோடி நெடியமா
 ரோன்றியே போய் மறைந்தா
 ரோகையோர் பாகனே நீநகைத் தணிமுடி
 துளக்கிடுங் கால மென்பர்
 அதிகமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
 கரசனே யருமை மதவே
 னனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

தேவார வைப்புத்தல விளக்கம்.

(6-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

12-வது வழுவூர்.

திருநானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அருளிச்செய்த சேஷத்திரகோவை.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

* அட்டானமென்றோதியநாலிரண்டு மழகனுறைகாவனைத் துந்துறைக,
 ளெட்டாந்திருமூர்த்தியின்காடொன்பதுங் குளமூன்றுங்களமைஞ்சம்பாடி
 நான்கு, மட்டார்குழலாண்மலைமங்கைபங்கன் மதிக்கும்பிடமாகியபாழி
 மூன்றுஞ், சிட்டானவன்பாகுரென்றேவிரும்பா யரும்பாவங்களாயின
 தேய்த்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிய அடைவுதிருந்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காவிரியின்கரைக்கண்டிவீரட்டானங் கடலூர்வீரட்டானங்காமருசீர
 திகை, மேலியவீரட்டானம்வழகைவீரட்டம் வியன்பறியல்வீரட்டம்விடை
 யூர்திக்கிடமாங், கோவனகர்வீரட்டங்குறுக்கைவீரட்டங் கோத்திட்டை

* அட்டானமென்பது சிவபெருமான் செய்தருளிய அட்ட வீரட்டத்
 துள் இதுவும் ஒன்றும்.

குடிவீரட்டானமிவைகூறி, நாவின்வின்றுரைப்பார்க்கு நணுகச்சென்று
எனமன்றமருஞ்சிவன்றமரென்றகல்வாநன்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் தாருகாவனத்து இருடிகளால் ஏவப்பட்ட யானை
யைச் சிவபெருமான் உரித்துடுத்திக்கொண்ட வீரட்டம்.

இது இவ்வாறுகச் சிலர் பழுவூரென்னும் தேவாரத்திருப்பதி
கம்பெற்ற தலத்தை யானையுரித்துப் போர்த்த வீரட்டமெனச்
சொல்லியும் எழுதியும் வருகின்றனர் பழுவூர் பரசுராமர் பூசித்த
தலமேயன்றி யானையை யுரித்ததலமன்று. இதனுண்மை அப்பழு
வூர் ஆலயத்தின்கணுள்ள திருவுருவங்களாலும் அங்குநடக்கும்
ஐதிகங்களாலும் இனிதுவிளங்கும். மாவழுவூரென்றதை மாப்
பழுவூரென மாற்றுதல் முறையன்று.

இவ்வழுவூரென்னும் வீரட்டானம், பிப்பிலவனம், சமீவனம்,
பதரிகாவனம், தாருகாவனம் என்னும் இந்நான்கு வனங்களாற்
சூழப்பட்டது. இத்தலத்தில் பிக்ஷாடனவுருவங்கொண்ட சிவ
பெருமான் மோகினி யுருக்கொண்ட விஷ்ணுவுடன் தாருகாவனத்
துக்குச் சென்று அவ்வனத்து இருடிகளால் விடப்பட்டிவந்த
யானையுரித்துப் போர்த்துக்கொண்ட சரித்திர ஐதிகப்படி இன்
றளவும் மாசிமாதத்தில் உற்சவம் நடந்துவருகின்றது. பிக்ஷாடன
மூர்த்தியைக் கண்டமாத் திரத்தே தாருகாவனத்து இருடிபன்னியர்
அரையிலணிந்துள்ள ஆடைவழுவினமையின் வழுவூரெனப் பெயர்
பெற்றது. இருடிகளால் ஏவப்பட்ட யானையானது பிக்ஷாடன
மூர்த்தியிடம் செல்லுதற்கு அச்சமுற்று நின்றதைக்கண்ட இருடி
கள் பிக்ஷாடனமூர்த்தியால் உனக்கு ஏதேனும் அபாயம் நேர்ந்து
உனது தேகத்தினின்றும் உதிரம் பூமியிற் சிந்துமேல் ஒருதிவ
லைக்கு ஒரு யானையாக உற்பத்தியாகி உனக்கு உதவிசெய்யு
மென்றருள அவ்வருளைப்பெற்றுக்கொண்ட அவ்யானை பிக்ஷாடன
மூர்த்தியிடம் சென்றெதிர்க்க அப்பெருமான் உரித்தகாலத்து
ஒரு திவ்லையுதிரம் பூமியில் விழுந்ததனால் தோன்றிய ஒரு யானை
யைப் பிக்ஷாடனமூர்த்தி அரிஹராகுமர னென்னும் ஐயனருக்கு
வாகனமாகும் பொருட்டு அனுக்கிரகஞ் செய்தார். இதற்குத்
திருட்டாந்தமாக இத்தலத்து வீதிக்குட்பட்டு ஐயனார் கோயில்
கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கிறார்.

சுவாமி பெயர் கிருத்திவாசர், அம்பிகைபெயர் பாலாங்
குரம்பிகை, தீர்த்தம் பஞ்சப்பிரமம், இத்தலம் மாயூரமிருந்து

திருவாரூருக்குப்போகும் ரெயில்வேமார்க்கத்தில் மங்கை நல்லூர் ஸ்டேஷனுக்கு ஒருமயில் தூரத்திலுள்ளது.

13-வது விளத்தோட்டி.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிச்செய்த கேஷத்திரக்கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணிப்படிக்கரைவா ளொளிபுத்தூர் வக்கரைமந்தாரம்வாரணசி, வெண்ணிவிளத்தோட்டி வேள்விக்குடிவினமர்விராடபுரம்வேட்களத்தும், பெண்ணையருட்டுறைத ன்பெண்ணைகடம்பிறம்பில் பெரும்புலியூர்பெருவே ளுரும், கண்ணகனாக்கறை கழிப்பாலையும் கயிலாயநாதனையேகாண லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகரும் பிரமதேவரும் பூசித்து வரம்பெற்றது. இக்காலத்தும் இத்தலத்தில் பைத்திய முதலிய கொடியரோகங்கள் நிவர்த்தியாகின்றன.

சுவாமிபெயர் பிரமபுரீசர், அம்பிகை இக்ஷாரசுநாயகி, பிரம தீர்த்தம். இத்தலம் வைதிஸ்வரன்கோயில் நெயில்வேஸ்டேஷனி லிருந்து திருப்பந்தணை நல்லூருக்குப் போகிற மார்க்கத்தில் பன் னிரண்டுமையில் தூரத்துள்ளது.

14-வது திருபுவனம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிச்செய்த திருவீழிமிழலைத்திருந்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புன்கூரார் புறம்பயத்தார் புத்தூருள்ளார் பூவணத்தார் புலிவலத்தார் வலியின்மிக்க, தன்கூர்மைகருதிவரை பெருக்கலுற்றான்றலேகனொடுமலை களனதாளுந்தோளும், பொன்கூறுங்கழலடியோர்விரலாலூன்றிப் பொருப் பதின்கீழ் நெரித்தருள்செய்புவனநாதர், மின்கூறுஞ்சடைமுடியார் விடை யின்பாகர்வீழிமிழலையேமேவினாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் இரணிய சம்மாரஞ்செய்து தருக்கித்திரிந்த நரசிம் மத்தைத் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் சரபாவ தாரங்கொண்டு அடக்கியது. வானாசுரனாலும் பூசிக்கப்பட்டது. வரகுணபாண்டியர் தமக்கு நேர்ந்த பிரமஹத்தி பென்னும் பழி நிங்கிச் செல்லுங்கால் அப்பழி பின்னுந் தொடருமோவென அவ ருக்குண்டாகிய நடுக்கத்தைத் தீர்த்தது. அக்காரணம்பற்றிச் சுவா மிக்குக் கம்பஹரேசர் என்னும் திருநாமமுண்டு.

சுவாமிபெயர் புலனநாதர். அம்பிகை புலனேஸ்வரி ; தீர்த்தம் காவேரி. இது திருவிடைமருதூர் ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்கு இரண்டிம்மையில் தூரத்துள்ளது.

15-வது கூந்தலார்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிக்கேய்த கேஷத்திரக்கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திண்டிச்சாஞ்சேய்ஞலூர்செம்பொன்பள்ளி தேவூர்சிரபுரஞ்சிற்றேமஞ்சேறை, கொண்டிச்சாங்கூந்தலூர்குழையூர்குடல்குறுகாலூர்வெள்ளடைகுமரிகொங்கு, அண்டர்தொழுமினைவீரட்டானமையாற சோகந்தியாமாத்தனரும், கண்டியூர் வீரட்டங்கருகாலுருங்கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் குமாரக்கடவுள் உரோமரிஷி சீதை என்னும் இவர் சுளாற் பூசிக்கப்பட்டது. குமாரக்கடவுள் பூசித்தமைக்கு அடையாளமாக ஆலயத்தின் முற்பக்கத்திலும் குமாரக்கடவுளுக்குத் தனியாக ஆலயம் அமைந்திருக்கின்றது. சோபுரவாயிலின் உட்பக்கத்தில் உரோமரிஷியின் திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சுவாமி பெயர் சண்பகாரணையேசுவரர், அம்பிகை ஆனந்தவல்லி. தெற்கில் குமாரதீர்த்தமும், ஈசானயத்தில் சீதாதீர்த்தமுமுள்ளது. இது கும்பகோணம் ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்கு ஒன்பது மையில் தூரத்தில் நாச்சியார் கோயிலுக்குப் பக்கத்திலுள்ள பேணுபெருந்துறை யென்னும் சிவஸ்தலத்துக் கருகிலுள்ளது.

16-வது குத்தங்குடி.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தீநாயனார் அருளிக்கேய்த கேஷத்திரக்கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குத்தங்குடிவேதிசுடிபுனல்குழ் குருந்தங்குடி தேவன்குடிமருவு மத்தங்குடிதண்டிரு வண்குடியுமலம்புஞ் சலந்தண்சடைவைத்துகந்த நித்தனிமலனுமையோங்குடநெடுங்காலமுறைவிடமென்றுசொல்லாப் புத்தர்புறங்குறியபுன்சமணர்நெடும்பொய்களைவிட்டுநினைந்துய்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் கோடீசுவரர், அம்பிகை பெரியநாயகி, இத்தலம் குற்றாலம் ரெயில்வேஸ்டேஷனிலிருந்து ஐந்துமையில் தூரத்தில் தேரமுர்தூரென்னும் சிவஸ்தலத்துக் கருகிலுள்ளது.

(இன்னும் வரும்.)

பு. வே. சுப்பராய முதலியார்.

தமிழகம்.

மலாய் நாட்டிற்கு ஒரே தமிழ்ப் பத்திரிகையாகிய “தமிழகம்” என்னும் உயர்தரப் பத்திரிகை வாரம் இருமுறையாய் பிரதிபுதன் சனிக்கிழமைகள் தோறும் வெளிவருகிறது. நம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பினுங் சிங்கப்பூர் மலாகா முதலிய பிரதேசங்களை உளப்படுத்திய மலாய் நாட்டில் குடியேறவும் பிழைப்புக்காகவும் வந்திருக்கும் தமிழ் ஜனங்களின் நன்மைகளைக் கருதும் உரிமைகளைக் காக்கவும் இப்பத்திரிகை தோன்றியது. இது ஐக்கியமலாய் நாட்டிலுள்ள கோலாலம்பூர் பத்து ரூட்டில் 186, 188, 190-ம் நெம்பர் கட்டடங்களில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் இண்டஸ்திரியல் அச்சுக்கூட ஸ்வான்தாரர் ஸ்ரீமான் சி. செல்லத்தம்பி அவர்களால் தேர்ந்த தமிழறிவாளிகளைக் கொண்டு நடத்தப்படுவது. இஃத மலாய் நாடு, இந்தியா, பர்மா, இலங்கை முதலிய பல நாடுகளில் விஸ்தாரமாய்ப் பரவுகின்றது. இதன் வருட சந்தா ரிங்கி 10.00 ஆறுமாதத்திற்கு ரிங்கி 5.50 மூன்று மாதத்திற்கு ரிங்கி 3.00. இந்தியா, பர்மா, இலங்கை நாடுகளுக்கு வருட சந்தா ரூபாய் 15. ஆறுமாதங்களுக்கு ரூபாய் 8. நீடித்த விளம்பரங்கள் செய்வோர் மாணேஜருக்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மாணேஜர் “தமிழகம்” ஆபீஸ்

நெம்பர் 190, பத்து ரோட்,

கோலாலம்பூர்.

வேண்டுகோள்.

சந்தாதாரர்கள் அனுப்பும் சந்தாத் தொகைகளைக்கொண்டே இப்பத்திரிகை நடைபெறவேண்டி யிருப்பதனாலும், இத்தமிழ் நாட்டில் நடைபெறும் சைவப்பத்திரிகை இது ஒன்றேயா யிருத்தலாலும், பத்திரிகை சைவசமயாபி விருத்திக்கு இன்றியமையாத கருவியா யிருப்பதனாலும், சுயப்பிரயோசனம் சிறிதும் இன்றிப் பொதுநலங் கருதியே இது எம்மால் வெளியிடப்படுதலாலும், சைவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் இப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்த்துபகரிக்கும்படி சந்தாதாரர்களை மிகவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

சென்வணச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் வெளியிட்டுள்ள நூல்கள்.

ரூ. அ. ப.

“சைவம்” என்னும் மாதாந்தரப் பத்திரிகை (1915ஆம் முதல் 1919ஆம் வரையில் வெளிவந்தவை.)	
காலிகோ கட்டடம் செய்தது	விலை 5 0 0
ஒவ்வொரு வருடப் பத்திரிகை	1 8 0
“சைவம்” நிகழும் வருடப் பத்திரிகை வருடச்சந்தா	1 8 0
ஞானப்பிரகாச சம்பாஷணை	0 1 6
ஞானனந்த சம்பாஷணை	0 0 0
ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம்	0 0 6
விவாகவிதியும் கலியுக தருமமும்	0 0 0
சைவ சமயிகளின் கடமை	0 1 6
கோபப் பிரசாத உரை	0 1 6
சிவநின்மாலிய மான்மியம்	0 0 6
திருமுறைப் பெருநீம்	0 4 0

பித்தவாயு லேக்கியம்

நெய் முதலிய பொருள்களின் விலையேற்றத்தையும் இதைச் சித்தப்படுத்துவதனால் நேரிடும் அதிக பிரயாசையையும் நோக்கி இடையில் சிலகாலமாக இந்த லேக்கிய விற்பனை நிறுத்தி வைக்கப் பட்டது. இதனையுண்டு குணமடையப் பெற்றவர்கள் பலர் அடிக்கடி வேண்டிக் கொள்வதனால் இது மறுபடியும் விற்பனைக்குச் சித்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை உபயோகித்து வருபவர்களுக்குப் பித்தவாயுவால் உண்டாகும் எவ்வகைப்பட்ட நோய்களும் அணுகா. ஜீரணசக்தி உண்டாம். சரீர புஷ்டியும் பலமும் உண்டாகும். இதுவே உண்மையான தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். வாய்க்கு ருசியாகவும் இருக்கும். பத்தியம் கட்டாயமல்ல. இச்சாபத்தியமிருந்தால் பின்னும் உத்தமம். சிறு பிள்ளைகள் சாப்பிட்டு வந்தால் அடிக்கடி வைத்தியரிடம் போக நேரிடாது. 20 வேளை சாப்பிடக்கூடிய மருந்தின் விலை ரூபா 2. வி. பி. தபாலில் அனுப்பினால் ரூபா 2—4—0.

இலங்கையில் இங்கிருந்து போகும் மருந்துக்கு அதிக வரி விதிப்பதனால் மணியார்டர் மூலமாக முன்பணம் அனுப்பு வேர்களுக்கு மாத்திரம் இலங்கைக்கு இந்த லேகியம் அனுப்பப்படும்.